

Handledningen m m

Av Lars Bäck, Stockholm

När jag började

bläddra i årets Handledning för taxering, daterad sept 1979, kom jag först osökt att tänka på Albert Engströms tvillingar: "Det är märkvärdigt så lika ni är, du Agust och du Kalle, särskilt du Agust." Ty sida upp och sida ner syntes mig vara identisk med motsvarande sida i förra årets upplaga — den enda ändringen jag först noterade var att "frågebatterierna", som funnits några tidigare år, nu försvunnit.

Fortsättningen

visade emellertid en och annan formell ändring, en och annan saklig ändring. De sistnämnda är dock så få, att tidigare efterlyst markering — t ex med streck i kanten — av dessa nyheter verkligen saknas. Som exempel kan nämnas belopp för understöd (s 51), om egenavgifter (s 161), om övergång till bokföringsmässiga grunder (s 116).

De formella ändringarna

är som sagt få. Bl a har till fördel för överskådligheten några kantrubriker tillförts. Ytterligare några formella ändringar kunde emellertid ha bidragit till att göra den bra handledningen ännu något bättre. För att nämna några:

— "Försäkring i samband med tjänst" (s 26) är fortfarande en ej helt klar upplysning.

— Deklarants rätt att vid TN-sammanträde ge upplysningar men ej att delta i diskussionen inför beslut borde anges (s 37).

— På s 42 angivna "avdrag för böter medges ej" borde tillföras i uppräknin- gen s 29.

— Ta givetvis bort "givetvis" (t ex s 43).

— Vad är "som regel" (s 47), "dyrare" (s 63)?

— Sista st s 89 och första s 91 bör omarbetas till lättare svenska.

— Ange att avkortning av schablonintäkt i vissa fall (s 100) ej gäller garantibe- lopp.

— Upplysningarna om parkeringsavgifter (s 57) milt sagt ofullständiga.

— Ändra "sommarstuga" till "fritidshus" (s 98).

— Vart syftar "den nya lagen" (s 155).

- Ge åtminstone en antydning om gällande förutsättning för ensamståendes rätt till avdrag för hemresekostnader (s 59).
- Uppgift om ej avdragsrätt för studiemedel saknas (s 49).

Tryckfelen

är befriande få — ett enda, kvar sedan föregående år (s 292) har jag hittat.

Språket

i en fackbok måste ju med nödvändighet innehålla för yrket nödvändiga termer, hur främmande för vanligt språkbruk de än är. Eftersom denna handledning används även av icke fackfolk har man tänkt på att översätta sådana uttryck som "benefikt" resp. "oneröst" fång. Varför då inte översätta även "apport" (s 150)? Fastän fråga ej är om för taxeraryrket egenartat ord undras vad RSV:s språkvårdare säger om "anteciperad nedsättning" (s 303).

Rättsfallen

är, säregna nog, såvitt jag kunnat finna, samma gamla, i vissa fall mycket gamla uppsättning som i tidigare upplagor (frånsett att ett s 122 av okänd anledning borttagits). Har regeringsrätten på senare år verkligen inte fattat några prejudicerande beslut, värda att delges den nyhetstörstande taxerarskaran? Har ingenting sagts om att ideellt skadestånd är skattepliktigt (s 50)? Och att B-avdrag numera kan vara tillräcklig lönedel för att avdrag för fördrade levnadskostnader skall kunna medges (s 67)? Och hur är det med forskningsbidragen, är de verkligen alltid skattepliktiga (s 48)?

Svensk skattetidning

— såvitt jag vet alltför ett privat företag — kan väl, liksom Skattenytt och Geijers skattehandbok, lämpa sig som kompletterande upplysningsverk för den som i en viss fråga vill ha litet djupare detaljkunskaper än den handledningen ger. Men den bör definitivt inte av RSV användas som substitut för sådana upplysningar för taxeringen som RSV, sin instruktion likmäktig, skall ge i handledningen eller på annat för taxerarna lättillgängligt sätt. Hänvisningarna på s 25 och 29, kvarstående från tidigare upplagor, bör därför i kommande upplaga ersättas med de uppgifter taxerarna behöver.

När jag slutade

min bläddring var jag i registret, som numera, glädjande nog, endast i — dock onödiga — undantagsfall har mer än en hänvisning per uppslagsord. Tack för det! Några hänvisningsord till skulle dock inte skada, t ex: skattesparande 80, fritidshus 98, ersättning för personskada 50, blankning 153, studiemedel 54.

”Det där gick väl bra”

sa en av många uppvaktningars dåliga framgångar hårt luttrad äldre kollega då vi efter avslutad uppvaktning för överheten samlades för att ”slicka våra sår”. För mig som då — i slutet av 30-talet — varit med om min första ”förhandling” var uttrycket helt oförståeligt; vi hade ju, så vitt jag kunde se, inte fått bifall på ett enda av våra krav, förlåt, hovsamma förslag. ”Vet du inte”, sa då kollegan, ”att varje bra förslag först skall skrattas ihjäl och sedan slås ihjäl innan det genomförs. Det här blir bifallet nästa gång, sanna mina ord.”

I flera år har jag ”tjatat” om att ”Skatte- och taxeringsförfattningarna” skulle fördes med ett register, värt namnet. RSV:s tystnad på den punkten t o m 1978 får väl uppfattas som ”ihjälskrattandet”, och ”ihjälslagningen” kom förra året då generaldirektör Ekman vältaligt vittnade om att register till denna tjocka och viktiga hjälpredda var omöjligt att åstadkomma.

Helt enligt min gamla kollegas visdomsord har, följdriktigt, ett ganska omfattande register kommit i årets upplaga!

Det hedrar RSV att i detta fall ha tänkt mer på taxerarnas behov än på sin egen prestige!